

mulighederne, fordi der herigennem kan erhverves nye kvalifikationer.

Den generelle holdning i henvendelserne om uddannelsesydselen er i øvrigt, at uddannelse til ledige kan være en meget positiv foranstaltning og en god investering i fremtiden, men der udtrykkes samtidig i flere af henvendelserne frygt for, at uddannelserne ikke reelt vil medføre en forbedring af den beskæftigelsesmæssige situation.

Der efterlyses bl.a. en sikring af, at uddannelserne faktisk fører frem til beskæftigelse, f.eks. gennem praktikperioder.

At de ledige efter den nye ordning ikke får ret til et uddannelsestilbud, men alene får en mulighed for at deltage i uddannelse, som de selv må søge optagelse på, påpeges også som et problem. Det er korrekt, at der ikke er tale om en uddannelsesgaranti for de ledige, men der er dog allerede for finansloven 1985 indbudgetteret en udbygning af uddannelseskapaciteten på såvel arbejdsministeriets som undervisningsministeriets områder med henholdsvis 40 mill. kr. og 50 mill. kr. F.eks. planlægges der inden for disse økonomiske rammer på arbejdsministeriets område længerevarende arbejdsmarkedsuddannelser (LAMU) for de ledige som erhvervskompetencegivende forløb og på undervisningsministeriets område adgangskurser, som henvender sig til ikke-faglærte, og som vil være velegnede for langtidsledige med forældede skolekundskaber.

Desuden vil regeringen nøje følge udviklingen i uddannelsesbehov og beskæftigelsesmuligheder og vil sikre, at de fornødne midler til en fortsat udbygning vil være til stede på områder med gode beskæftigelsesmuligheder. Det er aftalt med det radikale venstre, at hvis det mod forventning skulle blive nødvendigt, optages der forhandlinger med henblik på at skaffe de nødvendige midler enten gennem kompenserende besparelser eller ved tillægsbevilling.

Jeg vil i den forbindelse understrege, at det ikke er tanken at udarbejde positivlister, hvilket vil betyde, at stort set alle uddannelsesmuligheder står til rådighed for de ledige, som opfylder betingelserne for at blive optaget.

Erfaringsmæssigt er der inden for de eksisterende ressourcer en vis ledig kapacitet, som vil kunne udnyttes af de langtidsledige. Undervisningsministeriet har således oplyst,

at der ved skoleårets start i august 1984 fandtes mindst 5.000 tomme pladser inden for forskellige uddannelser rundt om i landet. Endelig vil det blive overvejet, hvordan man kan løse problemet med de få ansøgningsfrister og optagelsesterminer til en lang række etablerede uddannelser for at undgå, at disse forhold i for høj grad bliver en flaskehals for de ledige, som ønsker optagelse på en uddannelsesinstitution.

For at tilgodese behovet for, at udbygning af uddannelser sker indenfor områder med gode beskæftigelsesudsigter, vil jeg også lægge vægt på, at der gøres en øget indsats for, at uddannelserne så vidt muligt tilpasses behovene på arbejdsmarkedet for kvalificeret arbejdskraft. Der er allerede i AF-systemet påbegyndt en mere intensiv og systematisk overvågning af udviklingen i arbejdskraftsbehovet, som også vil kunne anvendes i planlægningen af uddannelser for langtidsledige. Det overvejes i øvrigt bl.a. inden for de videregående uddannelser, hvordan der kan indlægges praktik som en del af uddannelsesperioden med henblik på at øge mulighederne for efterfølgende beskæftigelse.

Et andet problem, som rejses i nogle af henvendelserne, er, om uddannelserne vil svare til de lediges forudsætninger. Det understreges, at hovedparten af de langtidsledige er ufaglærte, og at mange har en kortvarig uddannelse bag sig.

Det vil derfor i AF-systemet blive overvejet, hvordan de lediges kvalifikationer generelt kan forbedres under hele ledighedsperioden, f.eks. ved at de i højere grad udnytter muligheden for at deltage i uddannelsesaktiviteter under arbejdstilbudsperioden, end det i øjeblikket er tilfældet. Jeg deler den opfattelse, at det kan være et problem for nogle ledige at gennemføre en uddannelse inden for 2 års perioden, men efter de 2 år vil der i mange tilfælde findes økonomiske muligheder for at fortsætte uddannelsen, f.eks. med støtte fra SU og løn under praktikperioder.

Nogle af henvendelserne om uddannelsesydselen hæfter sig i øvrigt meget ved de økonomiske konsekvenser af forslaget for den gruppe, der ikke efter uddannelsen skaffer sig arbejde. For disse personer indtræffer der en indtægtsnedgang, hvilket i flere af henvendelserne kritiseres, fordi denne situation vil ramme bestemte grupper. Det drejer sig bl.a. om ufaglærte kvinder, der ikke i til-